

ЦИЈЕНА:

за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.: ван земље 15 франака у злату.

за Црну Гору БРОЈ 10 ПАРА
за СТРАНЕ ЗЕМЉЕ БРОЈ 20 ПАРА

ЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Viesnik“ Cetinje (Monténégro)

РУКОПИСЕ ВАЉА СЛАТИ УРЕДНИШТВУ „ВЈЕСНИКА“
А ПРЕТИЛАТУ И ОГЛАСЕ АДМИНИСТРАЦИЈИ
ОГЛАСИ СЕ НАПЛАЋУЈУ ПО ПОГОДБИ

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 25. маја у 9:50 у вече. — У рејону Шавли бој се продужио 23. и 24. маја без особитих измјена у општем положају.

Код Осовца водили су се артиљеријски бојеви у вече 23. маја.

Између ријеке Шквоје и Розоге непријатељ је без успеха покушавао да пријеђе у наступање.

У долини ријеке Оржице и у рејону Прасниша било је 24. маја артиљеријске борбе.

На лијевој обали Висле, на Сану и на Љубачевки нема промјене.

У правцу према Мосциску непријатељ је 23. маја у јутро и 24. маја водио упорне нападаје на лијевој обали Вишње и на фронту Чишки—Пакост—Острожец. На коту 295, југозападно од Раденице, водила се дуго времена борба прса у прса.

На Дњестру непријатељ није обновио своје наступање у правцу Миколајева, а безуспјешно је нападао наша предмостна утврђења код Жидачева. Ноћу на 24. маја успјели су неки његови дјелови да пријеђу преко Дњестра. У долини ријеке Лукве одбили смо непријатељски нападај и при том заробили преко 400 војника.

У рејону западно од Коломеје непријатељ је безуспјешно нападао на наше трупе и одбачен је с великим губитцима: пред фронтом једне од наших дивизија непријатељ је оставио до 5000 љешева. У нападају у том рејону ми смо заробили преко 700 војника са 20 официра.

Петроград, 26. маја у 10:20 у вече. У рејону Шавли непријатељ је, пошто је примио појачања и извео ново груписање трупа, прешао у жучне нападаје у правцу Бубје. Наша је војска 25. маја напустила то село и повукла се на позицију испред Шавли. На доњо Дубиси наше се наступање развија прилично успјешно.

На лијевој обали Висле, сјеверно од Раве, Нијемци су, користећи се вјетром против нас, покушали опет да одбију нашу војску помоћу отровних гасова.

У Галицији продужава се упоран бој на лијевој обали Вишње, гдје је непријатељ успио 24. маја да потисне нашу војску, али смо ми извели против-напад и у њему заробили до 2.000 војника.

На Дњестровском фронту водили су се бојеви 24. и 25. маја између ријека Тисменице и Лукве. Непријатељски нападаји на наша десно-обална утврђења од Угартсберга до Жидачева нијесу имали никаква успјеха. Ми смо заробили овдје до 300 војника са 6 официра и 2 митраљеза.

На лијевој обали Дњестра код Журавна непријатељ је примио појачања и раширио се по шуми дуж железничке пруге.

На десној обали Дњестра Нијемци су упали у засједу у правцу мјеста Сивка. Пошто су били у колони ми смо их дочекали митраљезима, а за тим у бајонетском нападају побили њих око 200. а неколико десетина заробили. Одбили смо непријатељске нападаје између Сивке и Лукве.

Петроград, 27. маја у 9. сати у вече: — У рејону Шавли продужен је бој 25. и 26. маја. У правцу Ковна непријатељ је у неколико напредовао у Козлово-Рудским шумама.

На Дњестру смо успјешно одбили ноћу и у јутро 26. маја непријатељске нападаје на фронту Угартсберг-Жидачев. Том смо приликом заробили преко 800 војника са 10 официра и 5 митраљеза.

На лијевој обали Дњестра ставља се бој са знатним непријатељским снагама, које су код Журавна прешле преко ријеке.

25. маја наша је црноморска флота бомбардовала Зунгулдак и Козлу, гдје је разрушила потпуно пристан и направе за вађење угљена, а тако исто потопила и два турска пароброда, који су укрцавали угљен.

Царске невоље

Аустријски цар је признао, да се његова држава налази у великој невољи. По објави рата од стране Италије, он је издао једну прокламацију народима монархије, која је у ствари један очајан крик те „велике силе“.

Док је та „велика сила“ била без батина, попела је се својим настранима цијелом свијету на главу. А сада, кад су је тукли и кад страда, она вапије, како се према њој врши перфидија! Напала „перфидни“ Италију и сада се, како Италија каже, да је перфидна држава.

Чудна је та ствар, да се некоме може оспорити право да тражи остварање својих националних интереса. Још чудније је, кад Аустрија прва пуца Италији у ступање своје територије, па се после згрожава у опште над захтјевима Италије. Аустрија је ваљда хтјела да само она извлачи користи из савеза, који је имала са Италијом. И доиста њено држање је било такво, да је Италија имала потпуно право, кад је тако ситуацију схватила.

По члану 7. уговора о савезу између Аустрије и Италије, Аустрија је била дужна, да извјести Италију о својим намјерама, које су се тичале судбине и независности Србије. Италија није била извјештена о намјерама Аустрије, и то је био разлог за прекид савеза.

Ако је ко био перфидни савезник, то је само могла бити Аустрија, чим се је тако понашала.

Аустријски цар је у својој прокламацији констатовао све оно, што је његова влада нудила Италији, и баи у тој констатацији се види, колико је његова монархија ниско пала. Сиједи монарх, који је осуђен да вјечито трпи поразе, био је вољан да уступи Италији велики дио своје територије и да јој уступи своје поданике, који су Италијани. Велика је снага његове државе и сигурна је његова држава, кад она тако трамљава своје поданике! Његови поданици мора да се осјећају сасвим сигурни.

Прокламација аустријског цара садржи несумњиво признање, да Италија има право на извјесне аустријске области. Тим признањем Аустрија је признала, да је ненационална држава, да је анахронизам. Она је сама себе спустила на ранг Турске и потврдила ријечи француског академика и историчара Алберта Сореге, који је рекао: са рјешањем турског питања рјешава се и аустријско питање.

Мехмед V. и Франц Јосиф имају исту судбину и са њином историјом завршиће се и историја њених држава. „Правда“.

Вратио аустријске ордене

Из Рима јављају, да је Краљ Виктор Емануел вратио Цару Францу Јосифу све високе аустријске ордене, којима је био одликован.

Како је познато, Цар Франц Јосиф у својој прокламацији поводом рата с Италијом на простачки начин лично је напао Краља Виктора и грубо је увриједио талијански народ.

Изјава Краља Константина

Нишким листовима јављају из Атине: Краљ Константин, који се знатно ооправио, изјавио је да Грчка више не може остати неутрална и да ће његов први акт чим се опет почне старати о државним пословима, бити да објави рат Турској. Изјава грчког Краља, и ако је она учињена само у уском породичном кругу, изазвала је највећу сензацију.

Прокламација

становништву Арбаније

Командант охридског одреда пуковник Петар Мишић и командант подримског одреда пуковник Милутин Мишковић упутили су 20. маја из Охрида „прокламацију становништву Арбаније“. У прокламацији се најприје наглашава вјековно сусједство између Срба и Арбанаса, па се, даље, отприлике овако каже:

Ви не можете спасти ни Турску ни Аустрију кад је против њих цијела Европа. Гледајте свој дом и своју земљу. Ми сада идемо против оних, који иза ваших леђа раде за рачун Турске и Аустрије. Ми не идемо против Арбаније, јер је њена судбина у рукама Европе, али идемо против оних странаца, који раде за турски и аустријски рачун. Ко је са нама, доносимо му мир и љубав, а ко противу нас — мач.

Елбасан заузет

Нишки „Одјек“ донио је 24. маја ово телеграфско саопштење из Битоља:

Наше трупе су ушле у Елбасан. Становништво их је одушевљено дочекало. Угледни грађани су изишли пред наше трупе далеко испред Елбасана.

Неодлучност Румуније

Један руски дипломат рекао је у „Биржевија Вједомостима“:

Положај Румуније остаје још неодређен: много више ни за што. У последње вријеме у Букурешту много се разговара, али ништа званично. Румунија се спрема да игра улогу какву је играла у балканском рату, то јест да се ограничи на једну војну шетњу, и да за њу добије велике територијалне добитке.

Све што Браћану говори о противљењу краљевом само је једна дипломатска игра. Кад су једног талијанског дипломату запитали, шта мисли о јавном мишљењу у Румунији, рекао је:

— Зар ви вјерујете у неко румунско јавно мишљење?

Али, Румунија може да изиграва своју игру и да на крају остане празних руку...

Српски отпадник

Генерал Боројевић, Србин Личанин, који је цијеле зиме и прољећа водио прно-жуто војску у поамне јурише против Руса на Карпатима, примио се повога положаја, који потпуно одговара његовоме отпадништву од српског имена и кољена: он је сада постављен за команданта аустријске војске на границама Србије!!

Дивљаци

Руски „Армејски Вјесник“ саопштава, да су аустријски војници из другог тиролског пука одрубали и руке и ноге подесаулу Апанову који је, рањен, пао са коња и тако доспиа у руке аустријских дивљака.

Петроградски листови, револтирани овим звјерствима каквих би се стидили и најпримитивнији дивљаци средње Африке, опомињу нека се пазе када допаду у руско ropство Тироли из тога пука.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 26. маја. Сви су изгледи да су за сада арнаутске масе сузбијене и да је њихов отпор сломљен, ма да је њихов командант Хаџи Ђамил успио повући се дубоко у Арбанију и тиме избјећи заслужену казну.

Сузбијајући арнаутске чете и савлађујући њихов отпор, српска војска зауставила се на првим стратегијским тачкама које сматра као згодне, како за одржање мира на нашој граници, тако и за одбрану од евентуалних нових напада оних Арнаута који су стално оруђе у рукама младотурских и аустријских агената који их подржавају и њима управљају. (К. С. Пресбирио.)

Париз, 22. маја. Нијемци су избацили неколико метака из једног далекобојног топа на Верден, али без резултата. (Хавас).

Нијемци су такође гађали са неколико пројектила Сен Дие, али нијесу нанијели Французима никаквих губитака ни штете. (Хавас).

Париз, 22. маја. Французи су бомбардовали јужни фронт утврђеног логора вароши Меца. (Хавас).

Париз, 23. маја. Њемачки далекобојни топ, који је синоћ гађао Верден, јутрос је откривен и обасут нашом ватром. Могли смо констатовати дјелство нашег гађања које је оштетило бетон, платформу и бацило муницију у ваздух. (Хавас.)

Лондон, 25. маја. Пресбирио јавља да је општи напад извршен на турска утврђења у јужном дијелу Галипољског Полуострва у петак у јутро, и поновни напад у вече. Успјех у наступању савезничких трупа био је 500 метара. Заузете су двије линије турских ровова на фронту од готово три миље. Заробљено је 400 Турака. Турци су имали великих гутитака у мртвима и рањенима. Сада се утврђују заузете позиције. Међу заробљенима налазе се и 5 Нијемаца: једини остаци митраљешке послуге са Девена, чији су официри погинули, а митраљези уништени. (К. С. Пресбирио.)

Лондон, 25. маја. О операцијама на ријечи Тигру, Пресбирио јавља да су Енглези заузели Амарш, чији се гувернер предао са 700 војника. Та трупа је била авангарда турске војске која се повлачила са персијске територије, а коју је гонила друга енглеска колона. Главни дио те трупе расприштао се по баруштинама. Заробљено је до 30 официра и 2.000 војника. Заплијенили смо 13 топова, 1 топовњачу, 4 пароброда, 12 великих галера и велику количину пушака и муниције. Очекује се предаја и осталих. Од 6 Нијемаца који су заробљени с Турцима, 2 су погинули у баруштинама од Арапа, а о једном се ништа не зна (К. С. Пресбирио).

Одеса, 26. маја. Турска крстарица „Меџидија“ која је недавно потопљена мином у одеским водама, извађена је и доведена у луку гдје ће се извући на сухо и поправити. (Вјесник.)

Петроград, 26. маја. „Вјесник“ сјеверозападних војска саопштава:

Наш подморски брод напао је непријатељску ескадру од 10 крстарица код Виндаве. Пошто је подморски брод избацио више торпеда, спустио се у море; чуло се на непријатељској страни више експлозија.

У последње вријеме њемачка флота узима врло живу активност у близини залива Риге, и бродове који иду у извиђање прате знатније јединице. Али пошто су се увјерили о присутности наших подморских бродова и о торпиљерима који ометају прилазе, њемачка ескадра се удаљила према југозападу.

Једна њемачка крстарица наишла је на нашу мину, али није потонула, него је била реморкирана и одвучена у Либаву.

Наш подморски брод бацио је у ваздух пароброд „Хинденбург“ код Папенсеа.

Петроград, 26. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 24. маја:

Турски покушаји да предузму офанзиву у правцу Олтиа, одбијени су са успјехом.

У околини Вана наше трупе гоњиле су Турке који су се повукли иза кланца планинског ланца Цавлаба до линије села Зеранис и Кочани.

На јужној обали ванског језера Турци су одбачени западно од линије Ангелми—Миканс—Мекон.

На другим фронтима без промјене. (Вјестник.)

Петроград, 28. маја. Из ауторизованог извора потврђује се да је наш подморски брод 21 маја срео у Балтичком Мору њемачку ескадру, састављену од линијских бродова коју је напао. Бачени торпеди изгледа да су погодили циљ, пошто је послуга подморског брода чула двије експлозије. (Вјестник)

Петроград, 28. маја. Енглески подморски брод напао је 22 маја код Виндаве групу непријатељских бродова, потопио један торпиљер и један транспортни брод, а један торпиљер оштетио.

Један непријатељски брод бачен је у ваздух нашом мином.

Париз, 29. маја. Водила се дању и ноћу врло жестока артиљеријска борба сјеверно од Араса. Код фабрике шећера у Сушесу, Нијемци су извели један нападај који је био одмах одбијен. Французи су освојили куће у Невил-Сен-Вааст, које су још биле у њемачким рукама. Сада Французи држе читаво село.

У Лабиренту наставља се француско напредовање, нарочито у југоисточном дијелу.

У околини Хебтерна, Французи су проширили своје положаје око Марура Ту-Ван. Они су одржали своје добитке на фронту од 1800 метара, широког 1 километар.

У околини Траси-ле-Мон, код Марура, један њемачки нападај пропао је потпуно. У француским рукама потпуно је остао задобивени терен. — Није било ничег новог на осталом фронту.

Париз, 30. маја. Водила се артиљеријска борба у сектору сјеверно од Араса.

Накнадни извјештаји о заузећу Невил-Сен Вааста утврђују да су сјевероисточни дио села и фортице које су Нијемци организовали, били брањени са крајњим упорством. Нијемци су се тек повукли у последњем часу, оставивши у рукама Француза многобројни материјал, међу којим 1 топ, од 78 мм. и више митраљеза. Французи су нашли у кућама, у прилазима к шанчевима и у подрумима, око хиљаду њемачких љешева.

У Лабиренту Французи и даље одбијају Нијемце. Источно од Лабирента они су освојили више прилаза шанчева.

У околини Хебтерна Французи су отели од Нијемаца у току 25., 26. и 27. маја шест митраљеза. Осим тога, освојили су више шанчева.

У Шампањи, у околини Босежура, био је одбијен један њемачки нападај. Многобројни њемачки љешеви остали су на терену. (Радиотел. извј.)

Париз, 31. маја. Сјеверно од Лорета, у околини Бивала, француске трупе су поново напредовале.

Списак плијена који се још пописује, дао је Французима могућности да нађу у рушевинама три топа од 77 мм, три справе за бацање бомба и 15 митраљеза, запалих или оштећених, хиљаде граната и метака од 105 мм, 800.000 фишека, 1000 пушака, справе за стварање пожара, различитог оружја у великој количини, сандуке експлозива, опреме и намирница.

У околини мајура Ту-Ван, јужно од Хебтерна, Французи су организовали освојене положаје и заробили 150 војника, међу којима и једног команданта батаљона. Осим тога, многобројни њемачки рањеници однесени су у француска превзијалишта. Има више стотина њемачких љешева. Французи су отели још три митраљеза и продрили њемачке линије у дужини од 2 километра и ширини од 1 километра. Један јак противнапад који су Нијемци извели 29. у јутро, био је потпуно одбијен.

У околини мајура Женевнев, источно од Траси-ле-Мон, француски шанчеви који су јако утврђени, налазе се у непосредном додиру са непријатељем. (Рад. извј.)

Рим, 31. маја. Два аустријска аероплана бацали су бомбе на Мола ди Бари, Полицано, гдје је једна жена убијена а дијете рањено, и на Монполи, гдје је једна жена тако рањена.

Рим, 31. маја. (Званично). На границама Тирола и Трента било је омањих окршаја између наших претходница и непријатеља који се повлачи. Наша артиљерија наставља да уништава утврђене положаје непријатељеве. У Кадору нема ничег значајнијег. У Карни Алпинци су заузели пролаз Волас и заробили 20 Аустријанаца. На средњем Изонцу неки дијелови наших трупа успјели су ноћу између двадесетдеветог и тридесетог маја да с бојем пријеђу на лијеву обалу Изонца близу Плава. Ту је непријатељ давао јак отпор али се ипак морао пред нашим налетом повући оставивши на бојишту много мртвих, а ми смо заробили 200 аустријских војника. Противнападаји, које је непријатељ предузимао да би избацио наше трупе из већ заузетих положаја на десној обали Изонца, били су одбијени. На доњем Изонцу једна наша тежка батерија, која је јуначки заузела позицију готово пред саму пјешадијску непријатељску линију, врло добрим гађањем уништила је дигу Канала ди Монфалконе, помоћу кога је непријатељ успио да наводни велики дио терена, чиме је отежавао наше напредовање. На фронту од Толмина до мора наши авијатичари су продужили да успјешно врше рекогносцирање терена.

Рим, 1. јуна. Врховни Штаб јавља: На неким тачкама фронта од Тонала до Карније непријатељ је покушао неколико пута ноћним препадима да успори напредовање наше офансиве, нападајући неке од важнијих позиција, које смо ми прије заузели; али је сваки пут био одбијен. Тако и у предјелу Тонала, потпомогнут ватром форта, непријатељ је извео неколико нападаја на тоналску шуму, на врх Шади, као и на брдо Писола, у долини Ђудикарије, на брдо Пјано, у пре-

дјелу Мизурина, у пролазу Сетиза и на истоку од Палбе. Најјаче нападаје је противник изводио на наш фронт Палгранце, Палпиколо и Фракафет, одакле је био одбијен. Наша офансива у Карнију изводи се успјешно и брзо. Послије заузећа пролаза Волаја и Валентино наша је операција извођена врло смјело, јер је непријатељ избациван узастопце из шанчева. Наши брдски пукови извели су нападе са сјајном енергијом.

Рим, 30. маја. Званично саопштење Министарства Спољних Послова каже да је апсолутно измишљена вијест из аустријског извора да је један енглески ратни брод типа „Ливерпул“ потопљен на пучини испред Медове.

Енглески ратни брод који је учествовао 27. о. мј. са италијанским контраторпиљерима у операцијама на арбанашкој обали и на ушћу Дрима, вратио се у своју поморску базу са брзином од 17 миља на сат. (Нар. извј.)

Дневник

Против начина аустриског ратовања. Ми смо до сада неколико пута по заслуги осудили недостојни начин аустриског ратовања, оличен у акцији аероплана против наших отворених вароши и села и њиховога мирнога становништва. Злонамјерно бомбардовање, и дању и ноћу, незаштићених вароши и убијање жена, дјеце, старца, рањеника и болника изазвало је у цијелој нашој земљи дубоко гнушање. Ово је било у толико дубље, што се зна, да ми не располажемо у томе погледу сличним оружјем за одбрану, а што је нашем непријатељу добро познато.

Прије неколико дана, *послије поновнога бомбардовања незаштићене Подгорице од стране једног аустриског аероплана чак и зајављивши бомбама*, наши надлежни одлучили су да учине један корак уобичајен у оваким приликама. Преко парламентарна саопштено је Војној Команди Воке Которске, да ћемо бити принуђени латити се репресалија, противно духу и начелу ратног права, буду ли аустријски аероплани и даље бомбардовали наше отворене вароши и села и убијали мирно становништво, и уопште буду ли Аустријанци и даље у рату са нама газили сва начела међународног права и обзире човјечности. Том приликом им је наглашено, што се тиче посебно акције аероплана, да ми од исте не излучујемо ни Краљев Двор, ни државна надлештва, али да желимо да буду поштеђени мирни грађански домови, хуманитарне установе и мирно становништво.

Послије тога саопштења са наше стране, аустријски су аероплани опет летјели изнад наших отворених вароши и села, *али нијесу бацали бомбе*.

Из Скадра. Према извјештајима, које смо примили из Скадра, у вароши и околини завладало је радосно расположење на глас да је наша храбра војска посјела извјесне положаје на граници. Радост је подједнака код становништва све три вјероисповијести. И римокатолици, који су од тобожњих пријатеља Арбаније били много злоупотребљавани за мрачне сврхе, поздрављају појаву наше војске на самој арбанашкој граници као поуздану залогу мира и реда и чувара најшире вјерске толеранције, којом се Црна Гора вазда одликовала предњачећи у томе погледу свијема балканским државама. Сви озбиљнији елементи из све три вјере јако жале скорашње испаше од страних смутљиваца на зло наведених пљачкаша наших транспо-

рата. Они сами траже да исти буду примјерно кажњени у интересу угледа арбанашког народа, који је Црна Гора својим материјалним и крвним жртвама само задужила. Овај се дуг особито осјећа у Скадру и његовој околини, која је засијана костима црногорских јунака, — у Скадру, који се од давнина осјећа једно са Црном Гором и њеним Господарима.

Дар племените Францускиње. Руске милосрдне сестре Т. Енгелгарт и Г. Савримовић при повратку из Петрограда за Црну Гору донијеле су од госпођице Е. Бурки, инспекторике француске школе у Петрограду, извјесну количину рубља као њен дар за црногорске рањенике и болеснике. Милосрдне сестре подијелиле су тај лијепо дар нашим рањеницима и болницима у Чајничу. Пошिल्ку дара племенита Францускиња спровела је овим својим писмом:

„Само храбро, јуначки Црногорци! Имајте страљења и вјере! Ми морамо побједити варваре. Француска се бори с вама заједно за право и правду.“

Ми смо дубоко захвални достојној кћери велике нације, госпођици Бурки. И њено ће име, поред толиких осталих добротвора, наши рањеници вјечно са захвалношћу помињати.

† **Илија Вицковић.** 24. маја умро је у нашој престоници, а 25. сахрањен уз учешће многобројног грађанства, Илија Вицковић тридесетогодишњи чиновник и бивши вршилац дужности управника војне поштанско-телеграф. станице у Будви. Био је из другог кола телеграфских чиновника у Црној Гори. Кад су први, послије једномјесечног курса, заузели мјеста као чиновници и као управници станица — којима су се преко тастера шиљала упутства како треба промијенити и намјестити батерије, пок. Илија је већ био на дужности у овд. станици и централни која је имала своје просторије у једној тијесној соби у тадањој „Локанди“ — Гранд Хотелу.

У своје вријеме, када је једном приликом дошао у станицу неки швајцарски новинар, са депешом за свој лист, упитао је малог Илију, гдје је чиновник за примање депеша, на што му је овај одговорио, да је он тај. Швајцарац је, и покрај одговора, поновно питање, и када је добио исти одговор, сумњиво је завршио главом, предао депешу, примио кукур и пошао. Кад се је повратио у домовину и објерио тачност са Цетиња упућене депеше, слиједио је лијеп чланак о црногорској дјели чиновницима, њиховој тачности, марљивости и истрајности. Тамо је завиђено црногорском једва уочљивом дјелу за тастером са револвером за пасом, криковачом о клину, управљена погледа пут ловћенског стијега слободе...

За своју марљивост био је одликован Даниловим крстом IV. степена, и другим одлицима; био је на будној стражи при тастеру за све вријеме прошлог рата, као и овога на Ловћену, до премјештаја у Будву, гдје је оболио, и са задовољним осмијехом на уснама и радозналости у души о исходу ове страшне борбе — подлегао болести. Лака му црна земља!

Б.

Објава. У недјељу 7. јуна у 10 сати прије подне одржаће се јавна лицитација у канцеларији Административног Одсјека Министарства Финансија за набавку 2000 кубних метара дрва.

Ову количину предузимач је дужан предати најдаље до краја октобра и то 1000 метара крајем септембра и другу хиљаду у гореозначеном року. Предаја ће се вршити или на Цетињу, пред појединим надлештвима гдје се нареди предузимачу или на појединим тачкама путева Ловћен—Цетиње, Мулиново Почивало—Цетиње, Машановића Хан—Цетиње. По потреби ослободиће се од војне дужности подузимаачи и 10—20 радника, који ће радити на сјечи дрва, као и од реквизиције превозна средства, која би била сопственост подузимаача.

Ближа упутства могу се видјети у канцеларији Административног Одсјека сваког дана у канцелариско вријеме.

Број 2233. Из Министарства Финансија и Грађевина, од 20. маја 1915 г., Цетиње.

Издају се две добро намештене собе за двије особе на Балшића Пазару, до кафане „Балкан“, број 18. (2,2)